

זימון עם עם הארץ

Source Sheet by Alex Ozar

Pesachim 49b:2-13

But he should not marry the daughter of an ignoramus [*am ha'aretz*] because they are vermin and their wives are similar to a creeping animal. And with regard to their daughters the verse states: “Cursed is he who lies with an animal” (Deuteronomy 27:21). It was taught in a *baraita* that Rabbi Yehuda HaNasi says: It is prohibited for an ignoramus to eat meat, as it is stated: “This is the law [*torah*] of the beast and of the fowl” (Leviticus 11:46). Anyone who engages in Torah study is permitted to eat the meat of animals and fowl, and anyone who does not engage in Torah study is prohibited to eat the meat of animals or fowl. Rabbi Elazar said: It is permitted to stab an ignoramus to death on Yom Kippur that occurs on Shabbat. His students said to him: Master, at least say that it is permitted to slaughter him. He said to them: this term, slaughtering, requires a blessing when one slaughters an animal, and that term, stabbing, does not require a blessing in any

פסחים מ"ט ב:ב-י"ג

ולא ישא בת עמי הארץ, מפני שהן שקץ, ונשותיהן שרץ, ועל בנותיהן הוא אומר: "ארור שוכב עם כל בהמה". תניא, רבי אומר: עם הארץ אסור לאכול בשר, (בהמה) שנאמר: "זאת תורת הבהמה והעוף": כל העוסק בתורה מותר לאכול בשר בהמה ועוף, וכל שאינו עוסק בתורה אסור לאכול בשר בהמה ועוף. אמר רבי אלעזר: עם הארץ מותר לנוחרו ביום הכיפורים שחל להיות בשבת. אמרו לו תלמידיו: רבי, אמור לשוחטו! אמר להן: זה טעון ברכה, וזה אינו טעון ברכה. אמר רבי אלעזר: עם הארץ אסור להתלוות עמו בדרך, שנאמר: "כי היא חייך ואורך ימך", על חייך לא חס, על חיי חבירו — לא כל שכן. אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן: עם הארץ מותר לקורעו כדג. אמר רבי שמואל בר יצחק:

context. **Rabbi Elazar said: It is prohibited to accompany an ignoramus** while traveling on the road, as it is stated with regard to Torah: **“For it is your life and the length of your days”** (Deuteronomy 30:20). An ignoramus has not studied any Torah, indicating that **he is not concerned about his own life**; with regard to another’s life, all the more so. **Rabbi Shmuel bar Nahmani said** that **Rabbi Yohanan said: It is permitted to tear open an ignoramus like a fish. Rabbi Shmuel bar Yitzhak said: And one may cut him open from his back. It was taught** in a *baraita* that **Rabbi Akiva said: When I was an ignoramus I said: Who will give me a Torah scholar so that I will bite him like a donkey? His students said to him: Master, say that you would bite him like a dog! He said to them: I specifically used that wording, as this one, a donkey, bites and breaks bones, and that one, a dog, bites but does not break bones. It was taught** in a *baraita* that **Rabbi Meir would say: Anyone who marries off his daughter to an ignoramus is considered as though he binds her and places her before a lion. Why is this so? Just as a lion mauls its prey and eats and has no shame, so**

וּמַגְבּוֹ. תְּנִיא, אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא:
 כְּשֶׁהֵייתִי עִם הָאָרֶץ אָמַרְתִּי: מִי
 יִתֵּן לִי תַלְמִיד חָכָם וְאֶנְשְׁכֶנּוּ
 כְּחֵמּוֹר. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו: רַבִּי,
 אָמּוֹר כְּכֹלֵב! אָמַר לְהֵן: זֶה נוֹשֵׁף
 וְשׁוֹבֵר עֵצִים, וְזֶה נוֹשֵׁף וְאִינוּ
 שׁוֹבֵר עֵצִים. תְּנִיא, הָיָה רַבִּי
 מֵאִיר אוֹמֵר: כָּל הַמְּשִׂיא בֵּיתוֹ
 לְעִם הָאָרֶץ, כְּאִילוֹ כּוֹפֶתָהּ
 וּמְנִיחָהּ לְפָנַי אָרִי. מָה אָרִי דוֹרֵס
 וְאוֹכֵל, וְאֵין לוֹ בּוֹשֶׁת פָּנִים —
 אִף עִם הָאָרֶץ מִכָּה וּבּוֹעֵל, וְאֵין
 לוֹ בּוֹשֶׁת פָּנִים. תְּנִיא, רַבִּי
 אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר: אֵילְמַלְא אָנוּ
 צְרִיכִין לְהֵם לְמִשְׂא וּמִתָּן, הֵיוּ
 הוֹרְגִין אוֹתָנוּ. תְּנִיא רַבִּי חֵיִיא:
 כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְפָנַי עִם
 הָאָרֶץ, כְּאִילוֹ בּוֹעֵל אַרְוֹסְתּוֹ
 בְּפָנָיו, שְׁנֵאמַר: “תּוֹרָה צְוָה לָנוּ
 מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה”. אֵל תְּקֵרִי:
 “מוֹרְשָׁה”, אֵלֵא: מְאוֹרְסָה.
 גְּדוּלָה שְׁנֵאָה שְׁשׁוֹנְאִין עִמִּי
 הָאָרֶץ לְתַלְמִיד חָכָם יוֹתֵר
 מְשֻׁנְאָה שְׁשׁוֹנְאִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם
 אֶת יִשְׂרָאֵל, וּנְשׁוֹתִיהֶן יוֹתֵר מֵהֶן.
 תְּנִיא שְׁנָה וּפִירֵשׁ, יוֹתֵר מִכּוּלָּן.
 תְּנוּ רַבָּנָן: שִׁשָּׁה דְּבָרִים נֶאֱמָרוּ
 בְּעַמֵּי הָאָרֶץ: אֵין מוֹסְרִין לְהֵן
 עֲדוּת. וְאֵין מְקַבְּלִין מִמֶּנּוּ עֲדוּת.

too, an ignoramus strikes his wife and then engages in sexual relations with her without appeasing her first, and has no shame. It was taught in a *baraita* that Rabbi Eliezer says: If we did not need the ignoramuses for business, they would kill us. Rabbi Hiyya taught: Anyone who engages in Torah study in the presence of an ignoramus, causing the ignoramus embarrassment and anguish over his inability to study Torah, is considered as though he had sexual relations with the ignoramus's betrothed bride in his presence, as it is stated: "Moses commanded us the Torah, an inheritance [*morasha*] for the congregation of Jacob" (Deuteronomy 33:4). Do not read it as inheritance [*morasha*]; rather, read it as betrothed [*me'orasa*]. Similarly, he said: The hatred which ignoramuses have for a Torah scholar is greater than the hatred that the nations of the world have for the Jewish people. And the wives more than. It was taught in the *Tosefta* that one who studied Torah and left his studies hates Torah scholars more than all of them. The Sages taught: Six statements were made with regard to ignoramuses: One may not entrust them with

וְאִין מְגַלִּין לְהֵן סוּד. וְאִין מְמַנִּין
אוֹתָן אַפּוֹטְרוֹפּוֹס עַל הִיתּוּמִים.
וְאִין מְמַנִּין אוֹתָן אַפּוֹטְרוֹפּוֹס עַל
קוּפָה שֶׁל צְדָקָה. וְאִין מִתְלוּוִין
עִמָּהֶן בְּדַרְדָּר. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים: אַף
אִין מְכַרְיִזִין עַל אֲבִידָתוֹ. וְתִנָּא
קַמָּא? זְמַנִּין דְּנִפְיָק מִיְנֵיהּ זְרַעָא
מְעַלְיָא וְאֶכִיל לֵיהּ, שְׁנַאֲמַר:
"יִכִּין וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ".

testimony. Additionally, **one may not accept testimony from them,** as they are not considered trustworthy, and **one should not reveal a secret to them,** as they will reveal it. **One may not appoint them as steward [apotropos] over an estate belonging to orphans.** Likewise, **one may not appoint them as guardian over a charity fund.** Finally, **one should not accompany them** while traveling **on the road,** due to concern for one's safety. **And there are those who say: One does not even announce their lost items** What is the reasoning of **the first tanna?** **Sometimes upstanding offspring will come from him and will consume the property, as it is stated: "He may prepare it but the just shall put it on"** (Job 27:17).

Mishnah Demai 2:2-3

One who accepts upon himself to be trustworthy (ne'eman), must tithe whatever he eats and whatever he sells and whatever he buys, and he may not be the guest of an am haaretz. Rabbi Judah says: even one who is the guest of an am haaretz can still be considered trustworthy. They said to him: He is not trustworthy in respect of himself!

משנה דמאי ב'ב'ג'

הַמְקַבֵּל עָלָיו לִהְיוֹת נְאֻמָּן,
 מְעַשֵּׂר אֶת שֶׁהוּא אוֹכֵל, וְאֶת
 שֶׁהוּא מוֹכֵר, וְאֶת שֶׁהוּא לוֹקֵחַ,
 וְאִינוֹ מִתְאַרְחַ אֶצֶל עִם הָאֶרֶץ.
 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַמְתְּאַרְחַ
 אֶצֶל עִם הָאֶרֶץ נְאֻמָּן. אָמְרוּ לוֹ,
 עַל עֲצָמוֹ אִינוֹ נְאֻמָּן, כִּי־צַד יִהְיֶה
 נְאֻמָּן עַל שֵׁל אַחֲרָיִם: הַמְקַבֵּל

How can he be considered trustworthy in respect of others? One who takes upon himself to become a “chaver” may not sell to an am haaretz either moist or dry [produce], nor may he buy from him moist [produce], nor may he be the guest of an am haaretz, nor may he host an am haaretz as a guest while [the am haaretz] is wearing his own garment. Rabbi Judah says: he may not also raise small animals, nor may make a lot of vows or merriment, nor may he defile himself by contact with the dead. Rather he should be an attendant at the house of study. They said to him: these [requirements] do not come within the general rule [of being a chaver].

עָלְיוֹ לְהִיּוֹת חֵבֵר, אֵינּוּ מוֹכֵר
לְעַם הָאָרֶץ לַח וְיָבֵשׁ, וְאֵינּוּ
לוֹקַח מִמֶּנּוּ לַח, וְאֵינּוּ מִתְאַרַח
אֶצֶל עַם הָאָרֶץ, וְלֹא מֵאֲרַח
אֶצְלוֹ בְּכֶסֶתוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
אִם לֹא יִגְדֵל בְּהֵמָה דַּקָּה, וְלֹא
יִהְיֶה פְרוֹץ בְּנִדְרִים וּבְשָׁחוֹק, וְלֹא
יִהְיֶה מְטֵמֵא לְמֵתִים, וּמְשַׁמֵּשׁ
בְּבֵית הַמְדֻרָשׁ. אָמְרוּ לוֹ, לֹא בָּאוּ
אֵלָיו לְכָלֵל:

תוספתא דמאי (ליברמן) ב'בי'

המקבל עליו ארבעה דברים, מקבלים אותו להיות חבר. שלא יתן תרומה ומעשרות לעם הארץ, ושלא יעשה טהרות לעם הארץ, ושיהא אוכל חולין בטהרה. המקבל עליו להיות נאמן, מעשר את שהוא אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואין מתארח אצל עם הארץ, דברי ר' מאיר. וחכמים או' המתארח אצל עם הארץ נאמן. אמ' להם ר' מאיר על עצמו אינו נאמן, יהא נאמן עלי. אמ' לו מימיהם של בעלי בתים לא נמנעו מלהיות אוכלין זה אצל זה, ואע"פ כן פירותיהן שבתוך בתיהם מתוקנין.

Berakhot 47b:3-7

⚭ A Samaritan [*Kuti*] may be included in a *zimmun*. Why? Let him be merely an *am ha'aretz*, and it was taught in a *baraita*: An *am ha'aretz* may not be included in a *zimmun*.

Abaye said: The mishna is referring to a *Kuti* who is a *haver*. **Rava said:** Even if you say that the mishna refers to a *Kuti* who is an *am ha'aretz*, and here it refers to an *am ha'aretz* as defined by the Rabbis who disagree with Rabbi Meir, as it was taught in a *baraita*: **Who is an *am ha'aretz*?** Anyone who does not eat non-sacred food in a state of ritual purity. This is the statement of Rabbi Meir. **And the Rabbis say:** An *am ha'aretz* is anyone who does not appropriately tithe his produce. **And these *Kutim* tithe their produce appropriately, as they are scrupulous with regard to that which is written in the Torah, as the Master said:** Any mitzva that the *Kutim* embraced and accepted upon themselves, they are even more exacting in its observance than Jews.

The Sages taught: Who is an *am*

ברכות מ"ז ב:ג-ז'

והכותי מזמנין עליו: אמאי? לא יהא אלא עם הארץ! ותניא אין מזמנין על עם הארץ! אביי אמר בכותי חבר. רבא אמר: אפילו תימא בכותי עם הארץ, והכא בעם הארץ דרבנן דפליגי עליה דרבי מאיר עסקינן, דתניא: איזהו עם הארץ? — כל שאינו אוכל חוליו בטהרה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: כל שאינו מעשר פירותיו כראוי. והני כותאי עשורי מעשרי כדחזי, דבמאי דכתיב באורייתא מזהר זהירי. דאמר מר כל מצוה שהחזיקו בה כותים — הרבה מדקדקין בה, יותר מישראל.

תנו רבנן: איזהו עם הארץ? — כל שאינו קורא קריאת שמע ערבית ושחרית, דברי רבי אליעזר. רבי יהושע אומר: כל שאינו מניח תפילין. בן עזאי אומר: כל שאין לו ציצית בבגדו. רבי נתן אומר: כל שאין מזוזה על פתחו. רבי נתן בר יוסף אומר: כל שיש לו בנים ואינו מגדלם לתלמוד תורה.

ha'aretz? One who does not recite Shema in the evening and morning. This is the statement of Rabbi Eliezer. Rabbi Yehoshua says: An *am ha'aretz* is one who does not don phylacteries. Ben Azzai says: An *am ha'aretz* is one who does not have ritual fringes on his garment. Rabbi Natan says: An *am ha'aretz* is one who does not have a *mezuzah* on his doorway. Rabbi Natan bar Yosef says: An *am ha'aretz* is one who has children but who does not want them to study Torah, so he does not raise them to engage in Torah study. *Aḥerim* say: Even if one read the Bible and studied Mishna and did not serve Torah scholars to learn from them the meaning of the Torah that he studied, that is an *am ha'aretz*. Rav Huna said: The *halakha* is in accordance with the opinion of *Aḥerim*. The Gemara relates: Rami bar Ḥama did not include Rav Menashya bar Taḥlifa, who studied *Sifra*, *Sifrei*, and *halakhot*, in a *zimmun* because he had merely studied and did not serve Torah scholars.

When Rami bar Ḥama passed away, Rava said: Rami bar Ḥama died only because he did not include Rabbi Menashya bar Taḥlifa in a *zimmun*.

אחרים אומרים: אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ. אמר רב הונא: הלכה כאחרים.

רמי בר חמא לא אזמין עליה דרב מנשיא בר תחליפא דתני סיפרא וספרי והלכתא. כי נח נפשיה דרמי בר חמא, אמר רבא: לא נח נפשיה דרמי בר חמא אלא דלא אזמין ארב מנשיא בר תחליפא. והתניא — אחרים אומרים אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ? שאני רב מנשיא בר תחליפא דמשמע להו לרבנן, ורמי בר חמא הוא דלא דק אבתריה. לישנא אחרינא: דשמע שמעתתא מפומייהו דרבנן וגריס להו — כצורבא מרבנן דמי.

Was it not taught in a *baraita*:
***Aherim* say: Even if one read the Bible and studied mishna and did not serve Torah scholars, that is an *am ha'aretz*?** Why, then, was Rami bar Hama punished? The Gemara answers: **Rav Menashya bar Tahlifa is different, as he served the Sages. And it was Rami bar Hama who was not precise in his efforts to check after him to ascertain his actions. Another version of the Gemara's answer: Anyone who hears *halakhot* from the mouths of Sages and studies them is considered a Torah scholar.**

Tosafot on Berakhot 47b:6:1

But today we are not particular about this and regularly perform zimmun with an am ha-aretz

תוספות על ברכות מ"ז ב:ו' א'
אמר רב הונא הלכה כאחרים -
והאידנא אין אנו מדקדקים
ורגילים אנו לזמן בע"ה
כדאמרינן בחגיגה (פ"ג דף כב.)
כמאן מקבלינן האידנא סהדותא
מע"ה כמאן כרבי יוסי כדי שלא
יהא כל אחד הולך ובונה במה
לעצמו:

Rashba on Berakhot 47b:3

רשב"א על ברכות מ"ז ב:ג'

Rav Hai Gaon, may his memory be for a blessing, that nowadays rabbis are not careful about this matter and are lenient about it.

וכתב הגאון רב האי ז"ל והשתא רבנן לא זהירי בה בהא מילתא וקא מקילי בה.

Chagigah 22a:15-16

And who is the *tanna* that is concerned for such antagonism of *amei ha'aretz*? It is Rabbi Yosei, as it is taught in a *baraita*: Rabbi Yosei said: For what reason are all trusted with regard to the purity of their wine and oil throughout the year? So that each and every individual should not go off and build a private altar for himself and burn a red heifer for himself. Rav Pappa said: In accordance with whose opinion do we accept testimony nowadays from an *am ha'aretz*? In accordance with whom is this done? In accordance with the opinion of Rabbi Yosei.

Tosafot on Chagigah 22a:16:1

R. Elhanan says that we accept the view of Rabbi Yosei, and are concerned about enmity, and so we nowadays make a zimmun with any *am ha-aretz*, despite what we say in *Berachot* that one should not make a

חגיגה כ"ב א:ט"ו-ט"ז

ומאן תנא דחייש לאיבה — רבי יוסי היא. דתניא, אמר רבי יוסי: מפני מה הכל נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה — כדי שלא יהא כל אחד ואחד הולך ובונה במה לעצמו, ושורף פרה אדומה לעצמו. אמר רב פפא: כמאן מקבלינן האידינא סהדותא מעם הארץ — כמאן כרבי יוסי.

תוספות על חגיגה כ"ב

א:ט"ז

כמאן מקבלין סהדותא מע"ה כרבי יוסי. הר"ר אלחנן אומר דקיימא לן כרבי יוסי וחיישינן לאיבה לפיכך מזמנינן עכשיו

zimmun with an am ha-aretz, and also R. Menashyah bar Tachlifa did not want to make a zimmun with them. And the R"i explains that we do not say that anyone who wants to "take the Name," as if to presume themselves a talmid chacham and so to not make a zimmun with an am ha-aretz, may do so, and we do not presume ourselves to be like a talmid chacham in this respect.

בכל ע"ה אף על גב דאמרינן
בברכות (דף מז:) אין מזמנים
על ע"ה וגם רב מנשיא בר
תחליפא לא רצה לזמן עליהם
והר"י מפרש דלא כל הרוצה
ליטול את השם להחזיק לעצמו
כתלמיד חכם שלא לזמן על
ע"ה בידו ליטול ואין אנו
מחזיקים עצמנו כתלמיד חכם
לענין זה:

Shulchan Arukh, Orach Chayim 199:3

In contemporary times one may make a zimmun with a complete am ha-aretz

שולחן ערוך, אורח חיים

קצ"ט:ג'

עם הארץ גמור מזמנין עליו
בזמן הזה:

מגן אברהם קצ"ט:א'

ע"ה גמור. דבגמ' אמרינן דאפי' קרא ושנה ולא שימש ת"ח להבין
טעמי המשניות להקשות ולפרק אין מזמנין עליו ולכן קאמר דאפי'
ע"ה גמור מזמנין עליו בזמן הזה שאם היו פורשין מהן היו גם הם
פורשים מן הצבור לגמרי ואם אינו קורא ק"ש אין מזמנין עליו
(ש"ג) ולפי טעם ר"י מזמנין בכל ע"ה (כ"ה) ול"נ דל"ש שיהא כל
אחד בונה במה לעצמו כיון דרוב ע"ה קורין ק"ש וביחיד לא איכפת
לן:

מגן אברהם קצ"ט:ב'

ולא טבל. וכל זמן שלא טבל כראוי מקרי לא טבל, כמ"ש בי"ד סימן קכ"ד ס"ב, ופשוט דמי שהוא רשע בפרהסיא ועובר עבירות וכ"ש מומר דאין מזמנין עליו דלא גרע מע"ה בזמן התלמוד:

ערוך השולחן, אורח חיים קצ"ט:א'

ועם הארץ מעיקרא דדינא אין מזמנין עליו, לפי שלא נאה חברתו. אמנם אנן קיימא לן דמזמנין על עם הארץ, וסמכינן על הני תנאי דסבירא להו: איזהו עם הארץ? כל שאינו קורא קריאת שמע שחרית וערבית, או אינו מניח תפילין (מז ב). ואין אצלנו עם הארץ כאלו. ואף על גב דקיימא לן בגמרא שם דאפילו קרא ושנה, ולא שמש תלמידי חכמים – הרי זה עם הארץ, מכל מקום אי אפשר לקיים עתה כן, דאם כן ילכו ויבנו במה לעצמן (תוספות שם). וכהאי גוונא אמרו חכמינו ז"ל בחגיגה (חגיגה כב אכב א), וסמכינן על זה. ומכל מקום מי שאינו קורא קריאת שמע, או אינו מניח תפילין – אין מזמנים עליו, דזהו רשע. וכל שכן דמין ואפיקורס דאין מזמנין עליהן, וכן על גר (זמן הקדמון) שמל ולא טבל – אין מזמנין עליו.

ביאור הלכה קצ"ט:ג:א'

ע"ה גמור וכו' - עיין במ"ב מש"כ דכ"ש אם הוא רשע גמור ועובר עבירות בפרהסיא דאין מזמנין עליו ועיין בפמ"ג שכתב דאין סתירה לזה מסי"א דמבואר שם דדוקא כשנידוהו על עבירה הא לא"ה מזמנין עליו דהתם בעבירה אחת וכאן בעבר על כמה עבירות ולענ"ד נראה דאין חילוק בדבר אלא דלענין שארי דברים שבקדושה כגון לענין קה"ת ונ"כ ושאר דברים שבקדושה דצריך עשרה בודאי אפילו עבר על כמה עבירות לתאבון כ"ז שלא נידוהו נמנה למנין

עשרה דהכי משמע מסתימת המחבר לעיל סימן נ"ה סי"א ע"ש
[וגם דהראיה שהביאו ע"ז שם מעכן דכתיב ביה חטא ישראל דאע"פ
שחטא ישראל הוא מורה ג"כ הכי דהתם הלא היה שם חילול שבת
ועוד כמה עונות] והכא לענין זימון מסתברא שאפילו עבר עבירה
אחת בפרהסיא במזיד [כגון שאכל חזיר או נבלה וטרפה שהוא
דבר המפורסם בישראל לאיסור] אין מזמנין עליו והטעם דענין
זימון הוא שחיובו בא ע"י שמתחלה התחברו יחד לאכילה ובשביל
זה צריך ג"כ אח"כ להתחבר ולברך להש"י על אכילה שאכלו וע"ז
איתא במשנה דאם הוא ע"ה אין מזמנין עליו והיינו עבור שפשע
שלא למד לכך אין להתחבר אתו כדי לזמן כמו שכתבו הפוסקי'
וע"כ קאמר המ"א דאם הוא רשע ועובר על התורה בפרהסיא בודאי
אין נכון להתחבר אתו לזמן [ובסי"א לא מיירי בכה"ג] וממילא
מסתבר' דאפילו אם ראוהו פ"א בפרהסיא שפקר בעבירה ג"כ אין
לזמן אתו. ותדע דלענין זימון החמירו הרבה יותר דהרי בודאי אפילו
ע"ה גמור מצרפין אותו לעשרה לענין קדיש וברכו וכה"ג ולענין
זימון איתא במשנה דאין מזמנין עליו א"ו דלענין זימון חמיר הרבה
יותר וכמו שכתבנו הטעם. ולפי כ"ז מה דאיתא לעיל בסימן נ"ה
דאם לא נידוהו מצטרף למנין עשרה היינו רק לשאר דברים שצריך
עשרה אבל לענין זימון בשם בודאי לא דלא עדיף מע"ה בזמן
התלמוד ואולם היה אפשר עוד לומר דמה דאיתא במשנה דע"ה אין
מזמנין עליו היינו דוקא לשלשה אבל לענין סניף לעשרה עושין
ולפ"ז דינא דמ"א לענין רשע שעובר בפרהסיא ג"כ דוקא לענין
שלשה ולא לענין עשרה. ולפ"ז מה דאיתא בשו"ע לעיל בסימן נ"ה
דנמנה לעשרה היינו אפילו לענין זימון בשם וצ"ע: